

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 14 af Rønholt (KF), Sønderby (V) og Larsen-Ledet (RV) (se foran)

vedtoges med 69 stemmer (KF, V, FP, RV, CD og KRF); 55 (S og SF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 13 af Gade (SF) og Trøjborg (S) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab.

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 1/11 89).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab.

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.
(Fremsat 31/10 89).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal knytte nogle kommentarer til det lovforslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat, og som jo for så vidt har samme baggrund som det, regeringen har fremsat, og som også er til behandling.

Begge lovforslag har til formål at fjerne nogle utilsigtede virkninger af den lov om registreret partnerskab, som Folketinget vedtog i foråret. Forslagsstillerne, dvs. Kristeligt Folkeparti, foreslår på linie med regeringens lovforslag, at præster skal fritages for pligt til at medvirke ved mægling mellem to registrerede partnere.

Denne del af Kristeligt Folkepartis forslag kan regeringen naturligvis gå ind for. Det er gan-

ske enkelt ikke rimeligt at sætte præster, som af principielle samvittighedsmæssige grunde ikke ønsker at medvirke ved mægling mellem registrerede partnere, i en samvittighedskonflikt.

Men Kristeligt Folkepartis forslag går videre endnu: Man foreslår, at registrerede partnere skal være udelukket også fra anden frivillig rådgivning, og endelig ønsker forslagsstillerne, at folkevalgte og ansatte i kommunerne skal have adgang til at bede sig fritaget for at medvirke ved registrering af partnerskabet.

Disse to dele af Kristeligt Folkepartis forslag kan regeringen ikke støtte. Vedrørende den frivillige rådgivning er det vores opfattelse, at også registrerede partnere kan have behov for f.eks. psykologisk bistand eller anden hjælp i forbindelse med en skilsmisse, og hvor denne rådgivning ikke støder an mod de principielle religiøse, samvittighedsmæssige betænkeligheder, som jeg omtalte for præsternes vedkommende, mener vi derfor ikke, at der er grundlag for at behandle registrerede partnere anderledes end ægtefæller.

Forslaget om fritagelse af folkevalgte og ansatte for at beskæftige sig med registrering af partnere går regeringen imod af samme grund. Jeg mener, det ville være meget betænkeligt, hvis man slog ind på en praksis, hvor de, der virker i den offentlige administration enten som politikere eller som embedsmænd, kan afslå at behandle teknisk-administrative sager ud fra en personlig overbevisning. En sådan mulighed skal man efter min opfattelse reservere til de situationer, hvor en samvittighedskonflikt som for præsternes vedkommende nødvendigvis må føles ekstra belastende.

Lad mig i øvrigt sige, at jeg tror, den måde, hvorpå man samarbejder, og den måde, hvorpå kontakten er f.eks. i kommunerne, vil betyde, at man i konkrete situationer, hvor der kan være problemer – måske også samvittighedsproblemer – kan søge dem løst i mindelighed, og uden at det forudsætter, at vi ændrer lovgivningen.

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne sige tak til justitsministeren for at have fremsat forslag om at tage den frivillige mægling ved præsten ud af loven om registreret partnerskab. Som det er fremgået også af pressedebatten, har det ikke været tilsigtet, da loven blev vedtaget, at det skulle være et problem i forhold til præsterne.

[Pia Gjellerup]

Derfor kan vi fra Socialdemokratiets side fuldstændig tilslutte os dette lovforslag.

Jeg er også i den situation, at jeg kan takke justitsministeren for det meget præcise svar vedrørende de to dele, der derudover er indeholdt i det andet forslag til behandling her, nemlig Kristeligt Folkepartis forslag, og jeg kan fuldstændig tilslutte mig justitsministerens bemærkninger og begrundelser for at afvise disse to dele. Dem vil Socialdemokratiet ikke kunne medvirke til og vil stemme imod.

Helge Adam Møller (KF):

I foråret, den 26. maj 1989, vedtog et flertal i Folketinget lovforslaget om registreret partnerskab. Det Konservative Folkeparti var imod dette lovforslag, og det er vi fortsat.

Gennemførelsen og vedtagelsen af lovforslaget skete under stort hastværk for at få sagen presset igennem, inden Folketinget sluttede sin samling.

Ved tredjebehandlingen og ved vedtagelsen den 26. maj og ved de tidligere behandlinger i folketingsalen beklagede den daværende konservative ordfører fra folketingsgruppen, at der var et flertal i Folketinget, som absolut ville haste denne lovgivning igennem. Vores ordfører pointerede også, at lovforslaget indeholdt nogle uafklarede spørgsmål, og at gennemførelsen af forslaget ville medføre utilsigtede virkninger.

Vi må i dag konstatere, at den konservative ordfører fik ret. Men loven blev vedtaget, og den er i kraft, og allerede nu kan der konstateres én utilsigtet virkning.

Jeg tror ikke, det har været forslagsstillernes hensigt, at præster skulle medvirke ved opløsning af et registreret partnerskab, bl.a. af den simple årsag, at præster jo ikke kan eller skal medvirke ved indgåelsen af et sådant partnerskab.

Jeg kan derfor fuldt ud tilslutte mig både justitsministerens forslag og den del af Kristeligt Folkepartis forslag.

Men forslaget fra Kristeligt Folkeparti, nr. L 50, går jo to skridt længere end det, jeg allerede har omtalt. Man foreslår yderligere for det første, at registrerede partnere ikke skal have adgang til frivillig rådgivning hos statsamter i forbindelse med eventuel separation eller skilsmisse, og for det andet, at politikere og det ansatte personale i kommuner skal kunne fritages for at medvirke ved registrering af partnerskab.

Disse to forslag kan jeg ikke støtte. Selvfølgelig kan også registrerede partnere have behov for rådgivning, for bistand af jurister, psykologer, socialrådgivere og tilsvarende, og det er svært for ikke at sige umuligt for mig at se, at disse mennesker skulle udelukkes fra at få en sådan rådgivning, hvis de selv ønsker det. Selvfølgelig skal de have ret til det.

Hvad angår det at fritage politikere og personale ved kommuner for at medvirke ved registrering af partnerskaber, finder jeg det forkert at begynde på en praksis, hvor man som folkevalgt eller som embedsmand i den offentlige administration kan nægte eller afslå at behandle forskellige administrative sager ud fra en personlig overbevisning. Jeg forstår meget vel, at man kan have en personlig overbevisning på dette område, som strider mod det, som et flertal i Folketinget har vedtaget, men det kan ikke være grund nok til, at man så kan forlange sig fritaget for at behandle sager eller spørgsmål, som strider mod denne private overbevisning. Konsekvensen af en sådan praksis er jo ikke til at overskue.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal melde mig i rækken af ordførere, der takker justitsministeren dels for hurtig handling for at få løst problemet vedrørende gejstlig mægling i disse sager, dels for de afvisninger, justitsministeren er kommet med på de punkter, hvor Kristeligt Folkeparti går videre.

Det er en efter vores opfattelse helt unødvendig diskussion, vi har haft med visse præster i folkekirken, og interessant nok – det er en meget sjældent lejlighed, jeg har til at gøre det – må jeg erklære mig enig, når pastor Søren Krarup i Seem har sagt, at det problem jo kan ordnes ved ganske almindelig sjælesørgerisk virksomhed, idet præsten jo dér har en forpligtelse, som ikke har noget at gøre med de legale forpligtelser, vi vedtager herinde. Det er en pligt, han har over for et hvilket som helst menneske, der henvender sig.

Jeg skal sige et par ord om Kristeligt Folkepartis ønske om i højere grad at liste spørgsmålet om moralske holdninger ind som fritagelsesgrund for at udføre bestilte opgaver. Den slags ting kan man gøre, hvis man er ansat i det private erhvervsliv. Så kan man vælge sig, om jeg så må sige, job, hvor man ikke eller forhåbentlig ikke løber ind i moralske problemer med at udføre arbejdet tilfredsstillende.

[Leif Hermann]

Offentlige myndigheder udfører altså nu engang deres opgaver ud fra ganske andre samfundsnyttige betragtninger, end det private erhvervsliv gør det. Og det indebærer selvfølgelig også, at man ikke i situationer som f.eks. registrering af partnerskaber eller for den sags skyld prøvelse af almindelige ægteskabsbetingelser kan sige: Det vil jeg ikke, fordi det byder min moral imod.

Jeg tror egentlig, at fru Inger Stilling Pedersen ville synes, det var lidt ejendommeligt, hvis det var sådan, at man ovre i Indenrigsministeriet kunne sige: Der er altså nogle derovre, der ikke vil være med til at registrere valgpartier, som melder sig med 20.000 underskrifter, fordi det, der står i det partis program – det kunne f.eks. være, at et parti som DNSAP stillede op til et folketingsvalg – gjorde, at det bød dem inderligt imod at deltage i en registrering af et sådant arbejde.

Det går ikke, og vi har da også reserveret de områder, hvor vi går ind i fritagelsesspørgsmål, til arbejde, hvor der typisk og udtrykkeligt er knyttet moralske normsæt til udførelsen af arbejdet. Det gælder eksempelvis præster i folkekirken, og det gælder jo, for så vidt angår sygehuspersonale, når vi har drøftet spørgsmål om at blive fritaget for at medvirke til abortindgreb.

Vi kan altså ikke under nogen omstændigheder medvirke til de dele af Kristeligt Folkepartis lovforslag, og for så vidt angår spørgsmålet om fritagelse af præsterne er det jo identisk med justitsministerens, og det har vi sagt om hvad vi mener.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil bare sige til hr. Leif Hermann og til de øvrige ordførere, som har så travlt med moralen, at dette er kommet ind efter adskillige henvendelser fra folk, der er ansat de steder. Det er ikke noget, vi selv har fundet på. Det kan altså virkelig blive et problem for nogle mennesker. Det er det, vi påpeger.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jamen jeg er villig til at tro, at fru Inger Stilling Pedersens opfindsomhed såmænd gerne skal hjælpes på vej, men det bliver altså ikke anderledes af det.

Hvis vi breder dette spørgsmål ud til – om jeg så må sige – almene områder, er vi altså ude i en situation, hvor det ganske enkelt ikke er til at styre. Og fru Inger Stilling Pedersen tog ikke stilling til mit eksempel med folk i Indenrigsministeriet – for den sags skyld i den enkelte kommunalbestyrelse – der bliver placeret i situationer, hvor der er noget, de skal foretage sig, som er dem inderligt imod. Det må fru Inger Stilling Pedersen jo tage stilling til. Det hjælper ikke så meget at fortælle os, at der er nogle, der har fortalt hende, at sådan forholder verden sig altså for dem.

Hvis man står i de situationer, må spørgsmålet løses af den pågældende myndighed. Men myndighedens forpligtelse til at udføre disse opgaver er helt oplagt, og myndigheden kan selvfølgelig ikke teoretisk komme til at stå i en situation, hvor der intet personale er til at udføre arbejdet.

Bjørn Elmquist (V):

Det lovforslag, som justitsministeren har fremsat – om at undtage præsterne fra pligten til at mægle – kan vi give vor fulde tilslutning til, og det samme gælder naturligvis også den del af det i Kristeligt Folkepartis forslag, men for så vidt angår de to andre elementer i Kristeligt Folkepartis forslag kan vi ikke medvirke.

De argumenter, vi har derfor, svarer fuldt ud til dem, som justitsministeren allerede har fremstillet, og derfor skal jeg ikke sige yderligere.

Knud Lind (FP):

Da vores ordfører i denne sag desværre ikke kan være til stede, har jeg indvilget i at overtage ordførerskabet.

Fremskridtspartiet fører i disse dage intense forhandlinger med regeringen, som måske fører til en slags registreret partnerskab. Forhandlingerne går godt, og vi kan derfor gå ind for justitsministerens lovforslag om at ophæve reglen om mægling ved præsten for registrerede partnere.

Vi kan desværre ikke gå ind for Kristeligt Folkepartis forslag, fordi det faktisk giver folk ret til at nægte at påtage sig et bestemt arbejde, og man skriver i Kristeligt Folkepartis bemærkninger til forslaget: »Folkevalgte i kommuner og ansatte ved borgmesterkontorer, f.eks. rådhusbetjente og kontorpersonele, der foretager

[Knud Lind]

registrering af partnerskab eller medvirker som vidner ved registrering, skal kunne fritages for at medvirke, såfremt det strider mod deres samvittighed.«

Det har jo hele tiden været sådan, at nogle, hvis liv og helse var i fare i forbindelse med deres arbejde, kunne nægte dette arbejde, men det er jo ikke tilfældet her. Det er mere et samvittighedsspørgsmål, og vi har jo haft tidligere den anden anledning, hvor vi faktisk heller ikke har været så glade for sagen – jeg tror, det var Socialdemokratiet, som egentlig gerne ville have, at mennesker, som ikke ønskede at arbejde på en våbenfabrik, skulle kunne fritages, og det var inden for våbenindustrien.

Sådan kunne man blive ved, og til slut ville der jo faktisk ikke være nogen, der kom på arbejde, fordi de alle sammen kunne finde en undskyldning i deres samvittighed for, hvorfor de ikke lige netop kunne tage arbejde dér og dér. Det kunne jeg sagtens finde, også her i Folketinget. Det kunne f.eks. være, at jeg ikke kunne lide, at folk udvandrede eller sådan noget, og derfor ikke ønskede at være her, men der kunne da være andre, der sådan set syntes, det var udmærket.

Vi kan som sagt gå ind for justitsministerens forslag, men vi må desværre sige nej til Kristeligt Folkepartis, som vi i øvrigt synes er pænt udformet.

Kirsten Lee (RV):

Der er heldigvis legale grænser for, at jeg kommer til at indgå noget registreret partnerskab med Fremskridtspartiet.

Men efter Det Radikale Venstres opfattelse er der ingen grund til, at præster, der ikke ønsker det, skal mægle mellem registrerede partnere, der ønsker at blive afregistreret. Og jeg har i øvrigt vanskeligt ved at forestille mig, at et registreret par overhovedet skulle ønske at henvende sig til en præst, der har tilkendegivet, at han eller hun ikke ønsker at foretage denne form for sjælesorg over for mennesker. Vi støtter justitsministerens forslag.

Vi afviser derimod Kristeligt Folkepartis forslag. For os handler det om at sikre, at mennesker kan indgå det registrerede partnerskab, som loven netop giver dem ret til. Det handler ikke om at lægge hindringer i vejen ved at tillade, at teknisk-administrativt personale fritages for papirarbejde med sager, som de af den ene eller den anden grund ikke er enige i.

Søren Bastholm (CD):

Da det registrerede partnerskab blev vedtaget, var Centrum-Demokraternes gruppe stillet frit, hvilket også er tilfældet nu.

Jeg skal i min første tale som ordfører prøve at give gruppens og min mening til kende.

Den 26. maj i år vedtog det danske Folketing som det første i verden partnerskabsloven. Op mod 300 par har indtil dato benyttet sig af muligheden for at få deres partnerskab registreret. Så loven må have været længe savnet.

Men denne lov medfører også, at nogle af disse partnerskaber muligvis senere skal opløses. Man har ikke været ude for det endnu, men hvorfor skulle det være anderledes end i almindelige ægteskaber? Man har så ment, at det var nødvendigt med en ændring, inden skilsmisseg reglerne overhovedet blev brugt.

Lovforslag nr. L 50 og nr. L 57 behandles i dag under ét, hvilket er lidt trist, da de to lovforslag er meget forskellige. Begge lovforslag ønsker, at den mægling, der eventuelt skulle foretages af en præst, skal tages ud. Men her hører enigheden vist også op.

Lovforslag nr. L 57 giver dog præster mulighed for at mægle i det omfang, præsterne selv ønsker det. Dog bør det måske bemærkes, at en præst har pligt til at tale med to søgnebørn i det omfang, de måtte ønske det, også selv om de skulle være homoseksuelle. Om det så skal kaldes mægling eller almindelig samtale, skal jeg ikke afgøre.

I øvrigt er det min opfattelse, at homoseksuelle ikke har nogen interesse i at tale med en præst, der ikke forstår dem. Men selvfølgelig skal man ikke presse en præst til at mægle.

Kristeligt Folkeparti ønsker derimod, at al form for mægling i forbindelse med registrerede partnerskaber skal ophøre. Mener Kristeligt Folkeparti dermed, at homoseksuelle ikke har brug for den samme rådgivning – her tænker jeg på rådgivning af jurister, socialrådgivere osv. – som heteroseksuelle par har? Det mener jeg og en del af gruppen, så her må vi sige fra.

Der står desuden i lovforslag nr. L 50, at folkevalgte og personale ved borgmesterkontorer af samvittighedsmæssige grund skal kunne fritages for at medvirke ved registrering af partnerskab. Hvor langt vil Kristeligt Folkeparti egentlig gå med sit lovforslag? Vil det sige, at kontorpersonele kan blive fritaget for at skrive

[Søren Bastholm]

papirerne? Eller er det kun som vidner, at personalet skal kunne fritages? Disse vidner skal jo på ingen måde give deres samtykke til partnerskabet, men kun skrive under på, at registrering har fundet sted, som loven foreskriver.

I forbindelse hermed bør jeg måske gøre Kristeligt Folkeparti opmærksom på, at registreret partnerskab ikke udelukkende er for homoseksuelle. Partnerskabet kan også indgås af heteroseksuelle, f.eks. af to, der har en virksomhed sammen, og som ad denne vej ønsker at sikre, at virksomheden også kan bestå, selv om den ene part skulle falde bort.

Vil Kristeligt Folkeparti med dette lovforslag bringe embedsmænd eller ansatte i den situation, hvor sagsbehandlingen afhænger af deres personlige opfattelse og moral i stedet for af love vedtaget af Folketinget? Synes Kristeligt Folkeparti, at det er en god idé? Jeg tror ikke, man fra Kristeligt Folkepartis side er inde på en særlig god tankegang. Hvis et forretningspartnerskab kan registreres den ene dag og man den næste dag nægter at medvirke til et homoseksuelt partnerskab, er det måske en anden lov, nemlig antidiskriminationsloven, der bør tages i brug. At de ansatte i forbindelse med deres embede skulle kunne risikere at blive retsforfulgt, kan ikke være Kristeligt Folkepartis mening. Her må jeg og samme del af gruppen også sige fra.

Lovforslag nr. L 57 af justitsministeren har støtte fra hele gruppen, mens gruppen er blevet stillet frit med hensyn til lovforslag nr. L 50 af Kristeligt Folkeparti. Man vil afvente, at det bliver yderligere behandlet.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som jeg tidligere på Kristeligt Folkepartis vegne har sagt, var det en af de sorteste dage i vort folks historie, da vi vedtog loven om registreret partnerskab.

Man kan i dag på mange ordførertaler høre, at man stadig væk ikke har forstået, hvorfor vi mener det. Det har ikke noget at gøre med, om det enkelte menneske er homoseksuelt eller ej. Det har noget at gøre med, at man siger, at et ægteskab mellem to af samme køn skal have samme virkninger som et, der er indgået mellem to af modsat køn. Det mener vi er i strid med hele det kristne værdigrundlag. Det er vores opfattelse. Andre kan have andre opfattelser.

Det betyder ikke, at man ikke skal behandle det enkelte menneske godt. Selvfølgelig skal det enkelte menneske kunne gå til præsten og snakke om sit liv, det er ganske klart. Det har intet med det at gøre. Det er det, at man sætter lighedstegn mellem registreringen og indgåelse af ægteskab, som vi er imod.

Vi mener altså, at den lov aldrig skulle have været vedtaget, og det er der mange der mener. Vi så den gerne ophævet, men det er nok ikke muligt, i hvert fald ikke med dette Folketing.

Der er ting, der er forkerte. Det er vi enige om. Præstens mægling behøver vi ikke at bruge lang tid på, for dér er vi enige, og der er jo stort flertal.

Men der er andre problemer. Jeg ved ikke rigtig, hvorfor det er så svært at forstå, at der kan være mennesker, der virkelig har samvittighedsproblemer. Jeg synes, de skal have lov til at blive fri for at medvirke, når der er nok andre, der vil. Der er mennesker, der har henvendt sig til os og har sagt, at de har meget svært ved at skulle medvirke. Der er også kordegne, der har henvendt sig og har spurgt: Kan vi være forpligtet, hvis præsten ønsker at lave et eller andet, der er i strid med vores samvittighed?

Jeg vælger at tage de mennesker alvorligt, der henvender sig og siger, at de virkelig har problemer med disse ting. Jeg kan godt se, at der ikke er noget flertal for det, det beklager jeg, men vi kan måske i udvalget se lidt nærmere på, om vi har andre måder at hjælpe disse personer på. Jeg mener, det er rigtigt, at vi får en drøftelse. Selv om vi ikke kan få noget vedtaget, har vi alligevel rørt ved problemet. Men vores inderligste ønske er, at der skal komme en dag, hvor loven om registreret partnerskab kan blive ophævet, så vi kan få en lovgivning, der ikke er i strid med det, som vi står for som mennesker.

Vi ser gerne, at diskriminationsloven ophæves for så vidt angår seksuelle spørgsmål. Vi stemte imod, fordi vi vidste, det kunne give en masse problemer. Vi ved også, at der føres en retssag mod en læserbrevsskribent, som på sine lidt ældre dage er blevet chokeret over, hvad man kan blive udsat for.

Jeg modtager breve, hvor man beskylder mig for alt muligt grimt om kristelighed og meget andet, det må man altså godt, men hvis én tillader sig at sige noget om minoritetsgruppers seksuelle problemer, skal man straks slæbes for

[Inger Stilling Pedersen]

retten. Det siger måske noget om, hvor langt vi er kommet herhjemme, at der er nogle grupper, som der skal passes særlig meget på.

Blasfemiloven bruges sådan set aldrig mere. Derfor er det spændende at se, om man nu vil bruge den anden lov over for mennesker, som giver udtryk for, at et sådant lovforslag er i strid med evangeliet og Bibelens lære. Man må have lov til at have den overbevisning uden at skulle slæbes for retten.

Vi mener, at loven om registreret partnerskab har medført mange uheldige ting, og vi håber, at vi kan få den ændret. Vi håber selvfølgelig under udvalgsbehandlingen at kunne få opklaret forskellige ting, men vi er i hvert fald glade for, at det lykkes at få præsterne fritaget.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jo mere jeg hører på ordføreren for Kristeligt Folkeparti, jo mere mener jeg, at Kristeligt Folkeparti i denne sag må have et stort samvittighedsspørgsmål.

Nu talte Kristeligt Folkeparti meget om samvittighedsspørgsmål, men det samvittighedsspørgsmål, som jeg her taler om, er faktisk et rent trosspørgsmål. Efter det, jeg har læst i Bibelen, var det først og fremmest de udstødte, Jesus tog sig af, mens han ikke tog sig så meget af farisæerne og de kontrollerende. Her er det fuldstændig omvendt. Det er faktisk de kontrollerende, f.eks. bogholderne og betjente i administrationen, Kristeligt Folkeparti tager sig af, men de udstødte, som samfundet ser ned på, tager Kristeligt Folkeparti egentlig ikke i forsvar. Det kan jeg egentlig ikke få til at harmonere. Jeg har læst Bibelen mange gange, det er muligt, at jeg har læst den forkert, men det er i hvert fald den udlægning, hvis jeg må blive sådan i mere kristeligt sprog, jeg har fået af det.

Det kan være, Kristeligt Folkeparti har en bedre udlægning, men jeg kan ikke henvise til direkte skriftsteder.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er dejligt med citater, og Bibelen kan jo bruges til mange ting, fordi den kan læses på mange måder. Men det var nu spændende at fastholde hr. Knud Lind på den bibeludlægning, han diskede op med, uanset at jeg er enig

med ham om emnet på dagsordenen. Jeg er ikke selv så bibelstærk, at jeg kan huske kapitel og sætning, men jeg skal dog erindre om følgende vistnok helt korrekte citat: »Een lov skal gælde for indsidderen og den fremmede, som er i dine porte«, altså inden for dine porte. Det synes jeg at hr. Knud Lind sammen med sætningen om, at du skal elske din næste som dig selv – og den næste er altså ikke kun lige naboen og genboen – skulle manuducere hele sin gruppe i.

Hvis det, der blev disket op med, virkelig er nye toner fra Fremskridtspartiet, skal jeg være den første til at hilse det med glæde, men en lille kende konsekvens må der altså være, når man vil påberåbe sig selve Bibelen.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er rigtigt, at Bibelen kan bruges til utrolig mange ting.

Hvis der var nogen, der hørte, hvordan jeg startede, så sagde jeg, at dette drejer sig ikke om, om det enkelte menneske er homoseksuel eller ej. Det drejer sig udelukkende om at sætte en registrering lig med et ægteskab. Der siges intet om, hvordan du skal behandle det enkelte menneske. Vi er lige værdifulde, enten vi er det ene eller det andet eller det tredje, men det betyder dog ikke, at vi ikke kan sige, at der er visse ting, som vi finder forkerte.

Jeg tror, at Gud elsker hvert eneste menneske på Jorden, men ikke altid elsker det, vi gør. Derfor kan man godt være anerkendt som menneske. Jeg anerkender også og kan holde af mennesker, der begår kriminelle handlinger og meget andet, og jeg kan selv begå ting, som er i strid med det, jeg burde gøre. En mor og far holder af deres barn, men de elsker da ikke ligefrem, at det går ud og laver indbrud eller andre ting. Men kærligheden til barnet er lige stor.

Vi kan godt holde af et menneske, uanset hvordan det er, uden at acceptere alle dets handlinger. I Kristeligt Folkeparti har vi intet imod mennesker, uanset hvordan de er.

Men hvorfor ikke holde sig til sagen og sige, at det drejer sig om, hvorvidt vi skal have ægteskab for to af samme køn eller det skal være forbeholdt mand-kvinde. Det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg forstår godt, at ordføreren for Kristeligt Folkeparti bliver en lille smule ophidset. Det ville jeg også blive, hvis det var, hvad man reelt havde at sige. Det er, hvad man i bibelsproget kalder hykleri, for det reelle er, at skøgerne og de udstødte tager man sig ikke af. Det er faktisk farisæerne selv, Kristeligt Folkeparti kæmper for.

Jeg vil godt sige til hr. Arne Melchior, at denne sag skal ikke gøres til hverken en indvandrer- eller udvandrersag, men da jeg er stærk i troen og kan svare på det, vil jeg gøre opmærksom på, at når der tales om det indvandrerproblem, som hr. Arne Melchior fik blandet ind i denne sag, sagde Jesus også til sine disciple: Kommer I til en landsby, hvor I ikke er velkomne, ryst da støvet af jer og forlad den så hurtigt som muligt.

Det kan jeg stå inde for at sige, det går jeg med på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Maskeringsforbud).

Af Knud Lind (FP) m.fl.
(Fremsat 31/10 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Som det er fremgået af statsministerens åb-

ningsredegørelse, agter regeringen at fremsætte et lovforslag, der bl.a. har til formål at effektivisere indsatsen mod husbesættelser m.v., og heri indgår som bekendt også overvejelser om at indføre regler om forbud mod maskering.

Jeg har så sent som den 25. oktober 1989, dvs. kun 6 dage før fremsættelsen af det lovforslag, vi behandler i dag, besvaret et spørgsmål fra fru Kirsten Jacobsen om maskeringsforbud. I svaret oplyste jeg, at det er min opfattelse, at der bør gennemføres et maskeringsforbud, men at overvejelserne om den nærmere udformning af et sådant forbud endnu ikke er tilendebragt. Personlig er jeg således meget positivt indstillet over for et maskeringsforbud, om end det må erkendes, at et sådant forbud er forbundet med ikke ubetydelige afgrænsningsvanskeligheder.

Fremskridtspartiets forslag er netop et eksempel på, hvordan det kan gå, hvis man ikke er tilstrækkelig omhyggelig med udformningen af et sådant forslag. Efter den foreslåede bestemmelse i § 134 b, stk. 3, kan politiet tillade undtagelse fra maskeringsforbudet, når der ikke foreligger fare for offentlig orden og sikkerhed. Efter bemærkningerne er der tale om et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde, og det er anført, at bestemmelsen vil kunne benyttes i forbindelse med fredelige optog såsom karneval, fastelavn, roligans og tilsvarende.

Denne affattelse af forslaget indebærer f.eks., at en fodboldtilskuer i Idrætsparken vil kunne straffes med fængsel i indtil 1 år, hvis den pågældende uden forudgående indhentet tilladelse er udstyret med klaphat og har malet sit ansigt i dannebrogsfarver, og det kan næppe være meningen. For ikke at belaste politiet med unødvendigt papirarbejde bør sådanne forhold, hvor bemaling tilsvarende har et legitimt formål, efter min opfattelse i det hele holdes uden for forbudet.

Der er også en række andre uklare punkter i forslaget, herunder hvorledes bestemmelsen i § 134 b, stk. 2, om at medbringe midler til maskering, forholder sig til den almindelig regel om forsøg i straffelovens § 21.

Sammenfattende må jeg som min vurdering af forslaget sige, at det skønt rigtigt i sit sigte er behæftet med sådanne uklarheder, at det ikke er egnet til vedtagelse i sin nuværende form.

Torben Lund (S):

Jeg vil starte med at sige, at Socialdemokrati-